"ಮಧುರ ಮಕ್ಕಳೇ - ನೀವು 100% ಸರ್ವಗುಣಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಪನ್ನರಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ, ನಾವು ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಪಾವನರಾಗಿದ್ದೇವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಹೃದಯ ದರ್ಪಣದಲ್ಲಿ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು"

ಪ್ರಶ್ನೆ: ನೀವು ಮಕ್ಕಳು ಯಾವ ಉತ್ಸವವನ್ನು ಪ್ರತಿನಿತ್ಯವೂ ಆಚರಿಸುತ್ತೀರಿ ಮತ್ತು ಮನುಷ್ಯರು ಯಾವ ಉತ್ಸವವನ್ನು ಆಚರಿಸುತ್ತಾರೆ?

ಉತ್ತರ: ನೀವು ದೈವೀ ಧರ್ಮದ ಸ್ಥಾಪನೆಯ ಅರ್ಥಾತ್ ಭಾರತವನ್ನು ಸ್ವರ್ಗವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವ ಉತ್ಸವವನ್ನು ಪ್ರತಿನಿತ್ಯವೂ ಆಚರಿಸುತ್ತೀರಿ. ಪ್ರತಿನಿತ್ಯ ನೀವು ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ದೇವತೆಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವ ಸಸಿಯನ್ನು ನೆಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆ ಮನುಷ್ಯರು ಕಾಡಿನ ಮುಳ್ಳುಗಳ ಸಸಿಯನ್ನು ನೆಡುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ವನಮಹೋತ್ಸವವೆಂದು ಹೆಸರು ಇಟ್ಟುಬಿಡುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ನೀವು ಮುಳ್ಳುಗಳಿಂದ ಹೂಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವ ಉತ್ಸವವನ್ನು ಪ್ರತಿನಿತ್ಯವೂ ಆಚರಿಸುತ್ತೀರಿ. ನಿಮ್ಮಂತಹ ಉತ್ಸವವನ್ನು ಮತ್ತ್ಯಾರೂ ಆಚರಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

ಗೀತೆ: ಮುಖವನ್ನು ನೋಡಿಕೋ ಪ್ರಾಣಿ............

ಓಂ ಶಾಂತಿ. ಇದನ್ನು ಯಾರು ಹೇಳಿದರು? ಇದಂತೂ ತಂದೆ ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳ ಸಮ್ಮುಖ ಮಿಲನವಾಗಿದೆ. ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ನೋಡುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಈಗ ದಿವ್ಯಚಕ್ಷು, ಜ್ಞಾನದ ಮೂರನೆಯ ನೇತ್ರವು ಸಿಕ್ಕಿದೆ-ನೋಡಿಕ್ಕೊಳ್ಳಲು ಏಕೆಂದರೆ ಎಲ್ಲರೂ ಪತಿತ ಅಥವಾ ಪಾಪಾತ್ಮರಾಗಿದ್ದಿರಿ. ಪತಿತರನ್ನು ಪಾವನರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲು ತಂದೆಯು ಶ್ರೀಮತವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ಶ್ರೀಮತವನ್ನು ಕೊಡುವವರು ಯಾರು, ಅವರನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅವರೇ ಆತ್ಮಗಳಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ನಾನು ಈ ಶರೀರದಿಂದ ಒಳ್ಳೆಯ ಕರ್ಮ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ, ಕೆಟ್ಟಕರ್ಮವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಬಾಬಾ ತಾವು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಇದಂತೂ ಖಚಿತವಾಗಿದೆಎಲ್ಲರೂ ಪತಿತರಾಗಿದ್ದೀರಿ. ನಾವು ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಪಾವನರಾಗಿದ್ದೇವೆ ಮತ್ತು ದೈವೀಗುಣಗಳನ್ನು ಧಾರಣೆ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಈಗ ನೀವು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಿ. ದೈವೀಗುಣಗಳನ್ನು ಧಾರಣೆ ಮಾಡಿಸುವವರು ಸರ್ವಗುಣಗಳ ಸಾಗರನಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರೇ ಕುಳಿತು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ನಾನು ನಿರ್ಗುಣನಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಗುಣವಿಲ್ಲವೆಂದು ಮನುಷ್ಯರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಗುಣವಿಲ್ಲವೆಂದು ತಾವೇ ಹೇಳುತ್ತೀರಿ ಅಂದಾಗ ಈಗ ನೀವು ಮಕ್ಕಳು ಪುನಃ 100% ಸರ್ವಗುಣ ಸಂಪನ್ನರಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ, ತಮ್ಮ ಹೃದಯದ ದರ್ಪಣದಲ್ಲಿ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಿ. ಯಾವಾಗ ಸರ್ವಗುಣ ಸಂಪನ್ನರಾಗುತ್ತೀರೋ ಆಗಲೇ ನೀವು ಶ್ರೀ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಅಥವಾ ಶ್ರೀ ನಾರಾಯಣನನ್ನು ವರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವೆಂದು ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮೊಟ್ಟಮೊದಲು ತಂದೆಯ ಪರಿಚಯವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಇವರು ಇಂತಹ ಬೇಹದ್ದಿನ ತಂದೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೋಸ್ಕರವೇ ತಾವು ಮಾತಾ-ಪಿತ, ನಾವು ನಿಮ್ಮ ಬಾಲಕ ಎಂದು ಹಾಡುತ್ತಾರೆ, ಆ ಪರಮಪಿತನ ಮಹಿಮೆಯು ಬಹಳವಿದೆ. ಶಿವಾಯ ನಮಃ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಅವರಂತೂ ಸ್ವರ್ಗದ ರಚಯಿತನಾಗಿದ್ದಾರೆ ಅಂದಮೇಲೆ ನಮಗೂ ಸಹ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಆ ತಂದೆಯಿಂದ ಸ್ವರ್ಗದ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುವ ಅಧಿಕಾರವಿದೆ. ಬೇಹದ್ದಿನ ತಂದೆಯ ಆಸ್ತಿಯು ಸ್ವರ್ಗದ ರಾಜ್ಯಭಾಗ್ಯವಾಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ನಮಗೆ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಭಾರತಕ್ಕೆ ಸ್ವರ್ಗದ ರಾಜ್ಯಭಾಗ್ಯವಿತ್ತು, ಈಗಿಲ್ಲ. ಅದು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ತಂದೆಯಿಂದಲೇ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಭಾರತವೇ ಸತ್ಯಖಂಡವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಸತ್ಯ ಶಿವತಂದೆಯ ಜನ್ಮಸ್ಥಾನವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಯಾರೂ ಅರಿತುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಶಿವರಾತ್ರಿಯ ಗಾಯನ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅದು ಯಾವುದು? ಕೃಷ್ಣನದು ರಾತ್ರಿ, ಶಿವನಿಗೂ ರಾತ್ರಿ ಎಂದು ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಕೃಷ್ಣನಿಗಂತೂ ತಾಯಿಯ ಗರ್ಭದಿಂದ ಜನ್ಮವಾಗಿದೆ. ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಶಿವತಂದೆಯ ಜನ್ಮಾಷ್ಟಮಿ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾವಾಗ ಬ್ರಹ್ಮನ ರಾತ್ರಿ ಆಗುತ್ತದೋ ಆಗಲೇ ಶಿವತಂದೆಯು ಬರುತ್ತಾರೆ. ರಾತ್ರಿಯ ನಂತರ ದಿನ ಅರ್ಥಾತ್ ಕಲಿಯುಗದ ಅಂತ್ಯ ಮತ್ತು ಸತ್ಯಯುಗದ ಆದಿ ಆಗುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಘೋರ ಅಂಧಕಾರದ ರಾತ್ರಿ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಬೇಹದ್ದಿನ ಮಾತಾಗಿದೆ. ಹದ್ದಿನ ರಾತ್ರಿಯಂತೂ ಇದ್ದೇ ಇದೆ. ಆದರೆ ಕಲಿಯುಗದ ಅಂತ್ಯವನ್ನು ಘೋರ ಅಂಧಕಾರವೆಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಜ್ಞಾನ ಅಂಜನವನ್ನು ಸದ್ಗುರು ಕೊಟ್ಟರು, ಅಜ್ಞಾನ ಅಂಧಕಾರವು ವಿನಾಶವಾಯಿತು.......... ತಂದೆಯನ್ನೇ ಜ್ಞಾನಸೂರ್ಯನೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುವುದು, ಆದ್ದರಿಂದ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲು ತಂದೆ ಮತ್ತು ಆಸ್ತಿಯ ಪರಿಚಯವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಿ ಯಾವ ರಾಜನಿಗಾದರೂ ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ಯಾರಾದರೂ ಬಡವರ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ದತ್ತು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಆಗ ಆ ಮಗುವಿಗೆ ನಾನು ಬಡವರ ಮಗುವಾಗಿದ್ದೆ, ಈಗ ನಾನು ರಾಜನ ಮಗುವಾಗಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ತಿಳಿದಿರುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ನಿಮಗೂ ಸಹ ತಿಳಿದಿದೆ - ನಾವು ರಾವಣನಿಗೆ ವಶ ಆಗಿರುವುದರಿಂದ ಬಹಳ ಬಡವರು, ಕಂಗಾಲರಾಗಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಈಗ ನಾವು ಬೇಹದ್ದಿನ ತಂದೆಯ ಮಕ್ಕಳಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಮಗೆ ಸ್ವರ್ಗದ ಆಸ್ತಿಯು ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪರಿಚಯ ಕೊಡಬೇಕು. ನಂತರ ನಮಗೆ ಬೇಹದ್ದಿನ ತಂದೆಯಿಂದ ಬೇಹದ್ದಿನ ಆಸ್ತಿಯು ಸಿಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಬರೆಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಈ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಮತ್ತ್ಯಾರೂ ಕೊಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಸನ್ಯಾಸಿಗಳಂತೂ ಗೃಹಸ್ಥವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ನಂತರ ತಂದೆ, ತಾಯಿ, ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ,

ದೊಡ್ಡಪ್ಪ, ಮಾವ ಎಂದು ಕರೆಸಿಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ದೂರವಾಗುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲಂತೂ ಗೃಹಸ್ಥಧರ್ಮದ ಮಾತಾಗಿದೆ ಆದರೆ ಸನ್ಯಾಸಿಗಳು ಗೃಹಸ್ಥಧರ್ಮ ತ್ಯಾಗ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ತಾವು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ಮಕ್ಕಳೇ, ನೀವೇ ದೇವೀ-ದೇವತೆಗಳು ಗೃಹಸ್ಥ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಇದ್ದೀರಿ, ಸರ್ವಗುಣ ಸಂಪನ್ನರು, ಸಂಪೂರ್ಣ ನಿರ್ವಿಕಾರಿಗಳು ಆಗಿದ್ದೀರಿ ಹಾಗೂ ನೀವು ಸ್ವರ್ಗದ ಮಾಲಿಕರೂ ಆಗಿದ್ದೀರಿ ನಂತರ ಪೂಜ್ಯರಿಂದ ನೀವು ಪೂಜಾರಿಗಳಾಗಿ ತಮ್ಮ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ. ಯಾವಾಗ ನೀವು ಪೂಜ್ಯ ದೇವೀ-ದೇವತೆಗಳಾಗುತ್ತೀರೋ ಆಗ ಅಲ್ಲಿ ನೀವು ಪೂಜೆ ಮಾಡುವ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆಯೇ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ದೇವೀ-ದೇವತೆಗಳ ಪೂಜ್ಯ ಕುಲವಾಗಿತ್ತು. ಈಗ ಪೂಜ್ಯರಿಂದ ಪೂಜಾರಿಗಳಾಗಿದ್ದೀರಿ. ಪುನಃ ನೀವು ಮಕ್ಕಳು ಪೂಜಾರಿಗಳಿಂದ ಪೂಜ್ಯ ದೇವೀ-ದೇವತೆಗಳಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ತಾವೇ ಪೂಜ್ಯ ಮತ್ತು ತಾವೇ ಪೂಜಾರಿ ಎಂದು ಗಾಯನ ಮಾಡಲಾಗುವುದು. ತಂದೆಯು ಪೂಜ್ಯ ಮತ್ತು ಪೂಜಾರಿ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರಂತೂ ಸದಾ ಪೂಜ್ಯರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಶಿವಲಿಂಗವನ್ನು ಇಡುತ್ತಾರೆ. ನಂತರ ಕುಳಿತು ಪೂಜೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ನಾವು ಅವರ ಮಕ್ಕಳಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಹೇ ಪರಮಪಿತ ಪರಮಾತ್ಮ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರಲ್ಲವೇ. ಅವರಂತೂ ನಿರಾಕಾರನಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಆತ್ಮವು ನಿರಾಕಾರಿ ಆಗಿದೆ. ಶಿವನ ಬಳಿ ಹೋದಾಗ ಪರಮಪಿತ ಪರಮಾತ್ಮನು ನಿರಾಕಾರ ಶಿವನೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇದನ್ನು ಆತ್ಮವು ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯಗಳ ಮುಖಾಂತರ ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಯಾರು ಒಳ್ಳೆಯ ಕರ್ತವ್ಯ ಮಾಡಿ ಹೋಗುತ್ತಾರೆಯೋ ಅವರ ಮಹಿಮೆ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನೂ ಸಹ ಮಕ್ಕಳು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ. ಈಗ ನೀವು ಮಾತಾ-ಪಿತಾ ಎಂದು ಆ ನಿರಾಕಾರ ತಂದೆಗೆ ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ನಿಮ್ಮ ಸಹಜ ರಾಜಯೋಗ ಮತ್ತು ಜ್ಞಾನದ ಶಿಕ್ಷಣದಿಂದ ನಾವು ಅಪಾರ ಸುಖವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರವೇ ನೀವು ಪುರುಷಾರ್ಥ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ. ಇದು ಎಷ್ಟು ಸಹಜ ಮಾತಾಗಿದೆ. ನೀವು ಪ್ರಜಾಪಿತ ಬ್ರಹ್ಮನ ಮಕ್ಕಳು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮಾಕುಮಾರ-ಕುಮಾರಿಯರಾಗಿದ್ದೀರಿ, ಸಮ್ಮುಖದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದೀರಿ. ಶಿವತಂದೆ ಮತ್ತು ಬ್ರಹ್ಮಾತಂದೆ ಇಬ್ಬರ ಸಮ್ಮುಖದಲ್ಲಿ ಇದ್ದೀರಿ. ಶಿವತಂದೆಗಂತೂ ತಮ್ಮ ಶರೀರವಿಲ್ಲ. ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ, ಶಿವತಂದೆಯು ಇವರ ಮುಖದ ಮೂಲಕ ರಾಜಯೋಗವನ್ನು ಕಲಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಕೃಷ್ಣನಂತೂ ಚಿಕ್ಕ ಮಗುವಾಗಿದ್ದಾನೆ ಅಂದಮೇಲೆ ದೇಹ ಸಹಿತವಾಗಿ ದೇಹದ ಎಲ್ಲಾ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ಮರೆಯಿರಿ, ತಮ್ಮನ್ನು ಆತ್ಮನೆಂದು ತಿಳಿಯಿರಿ ಎಂದು ಕೃಷ್ಣನು ಹೇಳಲು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ! ಇದನ್ನು ಕೃಷ್ಣನಂತೂ ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ತಂದೆಯೇ ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯ. ಅಂದಮೇಲೆ ಇದು ದೊಡ್ಡ ತಪ್ಪಾಯಿತಲ್ಲವೇ. ಲಕ್ಷ್ಮೀ-ನಾರಾಯಣರಿಂದ ಹಿಡಿದು ಯಥಾ ರಾಜಾ-ರಾಣಿ ತಥಾ ಪ್ರಜೆ ಅವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಅಪಾರ ಸುಖ ಸಿಕ್ಕಿತ್ತು. ಅವರೆಲ್ಲರೂ 84 ಜನ್ಮಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ತಮೋಪ್ರಧಾನವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಮೂಲ ಲಕ್ಷ್ಮೀ-ನಾರಾಯಣರಾದರಲ್ಲವೇ. ಯಥಾ ರಾಜಾ-ರಾಣಿ ತಥಾ ಪ್ರಜೆ ಈಗ ಪುನಃ ನೀವು ಬಂದು ಶೂದ್ರರಿಂದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಾಗಿದ್ದೀರಿ. ಇದು ನಿಮ್ಮ ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಜನ್ಮವಾಗಿದೆ(ಲೀಪ್ ಜನ್ಮ). ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಜನ್ಮಕ್ಕೆ(ಲೀಪ್ ಜನ್ಮಕ್ಕೆ) ಧರ್ಮಾವು ಜನ್ಮಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ನೀವು ತಿಳಿದಿದ್ದೀರಿ ನಮ್ಮದು ಇದು ಈಶ್ವರೀಯ ಜನ್ಮವಾಗಿದೆ ಎಂದು.

ದಿನ ಪ್ರತಿದಿನ ತಂದೆಯು ಹೊಸ-ಹೊಸ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಜೀವಿಸಿರಬೇಕಾಗಿದೆಯೋ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಓದಬೇಕಾಗಿದೆ. ತಂದೆಯು ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನಂತೂ ತಿಳಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ, ವಿಷಯಗಳು ಸೇರ್ಪಡೆ ಆಗುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಜ್ಞಾನಯಜ್ಞವೂ ಸಹ ಅಂತ್ಯದವರೆಗೆ ನಡೆಯಲಿದೆ. ರುದ್ರ ಯಜ್ಞವನ್ನು ರಚಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮಣ್ಣಿನ ಸಾಲಿಗ್ರಾಮಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಕುಳಿತು ಅದರ ಪೂಜೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆತ್ಮದ ಪೂಜೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ನೀವು ಜೀವಾತ್ಮಗಳು ಭಾರತವನ್ನು ಕಿರೀಟಧಾರಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರು ಆತ್ಮಗಳ ಪೂಜೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಪರಮಪಿತ ಪರಮಾತ್ಮ ತಂದೆಯ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ನೀವೂ ಸಹ ಸೇವೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ ಅಂದಾಗ ಶಿವತಂದೆಯ ಜೊತೆ ಸಾಲಿಗ್ರಾಮಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಅಂದಾಗ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲು ತಂದೆಯ ಪರಿಚಯವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಶಿವತಂದೆಯು ಜನ್ಮವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರು ಆದರೆ ತಾಯಿಯ ಗರ್ಭದಿಂದ ಜನ್ಮ ಪಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು ನಿರಾಕಾರನಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಹೇಗೆ ಯಾರಾದರೂ ಶರೀರ ಬಿಡುತ್ತಾರೆಂದರೆ ಶ್ರಾದ್ಧವನ್ನು ತಿನ್ನಿಸಲು ಅವರ ಆತ್ಮನನ್ನು ಕರೆಸುತ್ತಾರೆ ಅಂದರೆ ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ತಿನ್ನಿಸುತ್ತಾರಲ್ಲವೆ. ಆತ್ಮವೇ ಸ್ವಾದವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಸಿಹಿ-ಕಹಿ, ಸುಖ-ದುಃಖ ಇದು ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಅನುಭವ ಆಗುತ್ತದೆ. ಆತ್ಮದಲ್ಲಿ0iÉೇ ಸಂಸ್ಕಾರವಿದೆ. ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಸುಖ ಹಾಗೂ ದುಃಖದ ಅನುಭವ ಆಗುತ್ತದೆ, ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಇರುವವರೆಗೆ. ಶಿಕ್ಷೆಯೂ ಹೇಗೆ ಸಿಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಶರೀರವೂ ಅಲ್ಲ, ಸ್ಥೂಲ ಶರೀರವನ್ನು ಧಾರಣೆ ಮಾಡಿಸಿ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಗರ್ಭ ಜೈಲಿನಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾರೆ, ತ್ರಾಹಿ-ತ್ರಾಹಿ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ನನ್ನನ್ನು ಇಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಗೆ ಕಳುಹಿಸಿ ಎಂದು ಚೀರುತ್ತಾರೆ. ಗರ್ಭ ಮಹಲಿನ ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಹೊರಗೆ ಬರಲು ಇಲ್ಲಿಯ ತರಹ ಇಚ್ಛಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ದೃಷ್ಟಾಂತವೂ ಇದೆ. ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲಿ ಗರ್ಭವೂ ಸಹ ಮಹಲಿನ ಸಮಾನ ಆಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಪಾಪ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಪತಿತರು ಹೇಗಿದ್ದೇವೆ ಎಂಬುದು ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಹೆಸರೇ ಆಗಿದೆ ಅಜಾಮಿಳರಂತಹ ಪಾಪಿಗಳು. ಬಹಳ ಪಾಪವನ್ನು

ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಪಾವನವೆಂದರೆ ನಿರ್ವಿಕಾರಿಗಳು. ಇಲ್ಲಿ ಮೂಲ ಮಾತೇ ವಿಕಾರದ್ದಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಪಾವನರಾಗಲು ಸನ್ಯಾಸಿಗಳು ಗೃಹಸ್ಥವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರನ್ನು ಮಹಾತ್ಮರೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಮನುಷ್ಯರೆಲ್ಲರೂ ಪತಿತರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಆದ್ದರಿಂದ ಪತಿತಪಾವನ ಸೀತಾರಾಮ್, ರಘುಪತಿ ರಾಘವ ರಾಜಾರಾಮ್ ಎಂದು ಹಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ರಾಜಾರಾಮನೆಂದು ಶಿವತಂದೆಗೆ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಪರಮಪಿತ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಕೇವಲ ರಾಮನೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ರಾಜಾರಾಮನೆಂದಲ್ಲ. ನಾನಂತೂ ರಾಜ-ಮಹಾರಾಜನಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀ ಲಕ್ಷ್ಮೀ ಮಹಾರಾಣಿ, ನಾರಾಯಣ ಮಹಾರಾಜಾ ನೀವಾಗುತ್ತೀರಿ ಆದರೆ ನಾನಲ್ಲ. ನಾನಂತೂ ನಿರಾಕಾರ ಪುನರ್ಜನ್ಮರಹಿತನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಯಾರೆಲ್ಲಾ ಶರೀರಧಾರಿಗಳಾಗಿದ್ದೀರೋ ಅವರು ಪುನರ್ಜನ್ಮವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ನಾನು ನಿರಾಕಾರನಾಗಿದ್ದೇನೆ, ನಾನೂ ಸಹ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಆಧಾರವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನಾನು ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಇವರಲ್ಲಿ (ಬ್ರಹ್ಮಾರವರಲ್ಲಿ) ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಇವರು ತನ್ನ ಜನ್ಮಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ನಾನು ಬಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ತಂದೆಯು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ಮಕ್ಕಳೇ ನೀವೇ ದೇವೀ-ದೇವತೆಗಳಾಗಿದ್ದೀರಿ, ನಂತರ ಶೂದ್ರರಾದಿರಿ, ಈಗ ನೀವೇ ಸೋ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಾಗಿದ್ದೀರಿ. ನಾನು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ, ನೀವು ತಮ್ಮ ಜನ್ಮಗಳನ್ನು ಅರಿತುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಯಾರು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಾಗುತ್ತಾರೋ ಅವರೇ ಬಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ನೀವು 84 ಜನ್ಮಗಳನ್ನು ಪೂರ್ಣ ಮಾಡಿದ್ದೀರೆಂದು ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. 21 ಪೀಳಿಗೆಗಳ ಆಸ್ತಿ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ ಅಂದಮೇಲೆ ಬೇಹದ್ದಿನ ತಂದೆಯು ಬೇಹದ್ದಿನ ಸುಖದ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರಲ್ಲವೆ. ಲೌಕಿಕ ತಂದೆಯಿಂದಂತೂ ಅಲ್ಪಕಾಲದ ಸುಖವು ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಅಮರಲೋಕದಲ್ಲಿ ಆದಿ-ಮಧ್ಯ-ಅಂತ್ಯ ಸುಖವಿರುತ್ತದೆ ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಆದಿ-ಮಧ್ಯ-ಅಂತ್ಯ ದುಃಖವಿದೆ. ನೀವು ಪಾರ್ವತಿಯರಿಗೆ ಅಮರನಾಥ ಶಿವತಂದೆಯು ಅಮರ ಕಥೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಸತ್ಯನಾರಾಯಣನ ಕಥೆಯನ್ನೂ ಸಹ ಅವರು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಜ್ಞಾನದ ಮೂರನೇಯ ನೇತ್ರವನ್ನು ಕೊಡುವ ಕಥೆಯಾಗಿದೆ. ಭಾರತವಾಸಿಗಳು ಸದಾ ಸುಖಿಯಾಗಿದ್ದರು, ಬಹಳ ಪವಿತ್ರರಾಗಿದ್ದರು. ಪವಿತ್ರತೆ, ಆರೋಗ್ಯ, ಐಶ್ವರ್ಯ ಎಲ್ಲವೂ ಇತ್ತು. ಎಂದೂ ಯಾರೂ ರೋಗಿಗಳು ಆಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಹೆಸರೇ ಸ್ವರ್ಗವಾಗಿದೆ. ಭಾರತವು ಪ್ರಾಚೀನ ಸ್ವರ್ಗವಾಗಿತ್ತು. ಮತ್ತ್ಯಾವುದೇ ಧರ್ಮ ಖಂಡ ಇತ್ಯಾದಿಗಳು ಅಲ್ಲಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. ವೃಕ್ಷದ ಮುಖ್ಯಕಾಂಡ ಇರುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೆ. ಕಾಂಡದಲ್ಲಿ ಯಾರಿದ್ದರು? ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ದೇವೀ-ದೇವತೆಗಳ ಚಿತ್ರವಿದೆ, ದೇವತಾಧರ್ಮವೇ ಬುನಾದಿ ಆಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ತಮ್ಮನ್ನು ದೇವೀ-ದೇವತಾ ಧರ್ಮದವರೆಂದು ಈಗ ಕರೆಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗ ಪುನಃ ಆ ರಾಜಧಾನಿಯು ಸ್ಥಾಪನೆ ಆಗುತ್ತಿದೆ. ನೀವು ಸತ್ಯಯುಗದ ರಾಧೆ-ಕೃಷ್ಣರ ಜೋಡಿ ಆಗುತ್ತೀರಿ. ನೀವು ಸತ್ಯ-ಸತ್ಯ ಸ್ವರ್ಗದ ರಾಜಕುಮಾರರು ಹೇಗಾಗುತ್ತೀರಿ ಎಂಬುದನ್ನು ತಾವು ಬಂದರೆ ತಿಳಿಸುತ್ತೇವೆ. ಈ ಸಮಯವಂತೂ ಎಲ್ಲರೂ ಪತಿತರಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಯಾವುದೇ ಯುಕ್ತಿಯಿಂದ ನೀವು ಕರೆಯಬಹುದು. ಎಲ್ಲಾ ಧರ್ಮದವರು ಸೇರಿ ಒಂದಾಗಲಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಇದು ಹೇಗೆ ಆಗಲು ಸಾಧ್ಯ? ಒಂದು ಧರ್ಮವಂತೂ ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲಿಯೇ ಇತ್ತು, ಒಂದು ಮತ, ಒಂದು ಭಾಷೆ ಇತ್ತು. ಅಲ್ಲಿ ಅನ್ಯ ಯಾವುದೇ ಮತವಿರಲಿಲ್ಲ. ವಿಶ್ವದ ಮಾಲೀಕರಾಗಿದ್ದರು ಮತ್ತ್ಯಾವುದೇ ಧರ್ಮವಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ಏನಾದರು ನಂತರ ಅನ್ಯ ಧರ್ಮದವರು ಹೇಗೆ ಬಂದರು ಎನ್ನುವುದು ಯಾರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಯಾವಾಗ ಎಲ್ಲರೂ ಸಂಪೂರ್ಣ ಪತಿತರಾಗಿಬಿಡುತ್ತಾರೆಯೋ ಆಗಲೇ ಪತಿತಪಾವನ ತಂದೆಯು ಬಂದುಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಅನ್ಯಧರ್ಮಗಳ ಪಾವನ ಆತ್ಮರು ಮೇಲಿಂದ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಮೊದಲು ಧರ್ಮ ಸ್ಥಾಪಕರು ಬರುತ್ತಾರೆ ನಂತರ ತಮ್ಮ ಹಿಂದೆ ಇನ್ನುಳಿದವರನ್ನು ಬನ್ನಿ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಸತೋ, ರಜೋ, ತಮೋದಲ್ಲಿ ಬರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಯಾರೆಲ್ಲರೂ ಬರುತ್ತಾರೆಯೋ ಎಲ್ಲರೂ ಸತೋ, ರಜೋನಿಂದ ಮತ್ತೆ ಎಲ್ಲರೂ ತಮೋ ಆಗಲೇಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಈಗ ನೀವು ಪತಿತರಿಂದ ಪಾವನರಾಗುತ್ತೀರಿ. ಓ ಭಗವಂತನೇ, ಬನ್ನಿ ಬಂದು ನಮ್ಮನ್ನು ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಎಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವರು ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಇನ್ನೂ ಕೆಲವರು ಜೀವನ್ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಸ್ವರ್ಗವೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ. ಸ್ವರ್ಗವೆಂದು ಜೀವನ್ಮುಕ್ತಿಗೆ ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ನೀವು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ. ನಿಮ್ಮ ಸಸಿಯೂ ನೆಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಮನುಷ್ಯರು ಕಾಡಿನ ಮುಳ್ಳುಗಳ ಸಸಿಗಳನ್ನು ನೆಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಇದರಲ್ಲಿ ರಾತ್ರಿ-ಹಗಲಿನ ಅಂತರವಿದೆ. ಅದರ ಉತ್ಸವವನ್ನು ಆಚರಿಸುತ್ತಾರೆ. ವನಮಹೋತ್ಸವ, ವೃಕ್ಷಗಳನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೊಳಿಸಲು ಉತ್ಸವವನ್ನು ಆಚರಿಸುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ನೀವು ದೈವೀ ಧರ್ಮ ಸ್ಥಾಪನೆಯ ಅರ್ಥಾತ್ ಭಾರತವನ್ನು ಸ್ವರ್ಗವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವ ಉತ್ಸವವನ್ನು ಪ್ರತಿನಿತ್ಯವೂ ಆಚರಿಸುತ್ತೀರಿ. ಪ್ರತಿನಿತ್ಯ ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ದೇವತೆಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವ ಪುರುಷಾರ್ಥ ಮಾಡುತ್ತಿರಿ. ಮುಳ್ಳುಗಳಿಂದ ಹೂಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದು ನಿಮ್ಮ ಪ್ರತಿನಿತ್ಯದ ಉತ್ಸವವಾಗಿದೆ. ಅಂದಮೇಲೆ ಹೂದೋಟದ ಮಾಲೀಕನಾಗಿರುವ ತಂದೆಯೂ ಸಹ ಅಷ್ಟೇ ತಿಳುವಳಿಕೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ.

ಮಕ್ಕಳು ಗೀತೆಯನ್ನು ಕೇಳುತ್ತೀರಿ - ಹೇ ಪ್ರಾಣಿ, ತನ್ನ ಹೃದಯದ ದರ್ಪಣದಲ್ಲಿ ನೋಡಿಕೋ, ನೀವು ಸ್ವರ್ಗದ ದೇವೀ-ದೇವತೆಗಳಾಗುವ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯನ್ನು ವರಿಸಲು ಯೋಗ್ಯರಾಗಿದ್ದೀರಾ? ಯಾವುದೇ ಅವಗುಣವಂತೂ ಇಲ್ಲವೇ? ಭಲೆ ಬಹಳಷ್ಟು ಬಿರುಗಾಳಿಗಳು ಬರುತ್ತವೆ. ಮಾಯೆಯು ಯಾರನ್ನು ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ. ದೊಡ್ಡ-ದೊಡ್ಡ ದೀಪಗಳನ್ನೂ ಸಹ ನಂದಿಸಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಉಲ್ಟಾ-ಸುಲ್ಟಾ ಮಾತುಗಳಂತೂ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಘರ್ಷಣೆ ಮಾಡುತ್ತವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಶಕ್ತಿಶಾಲಿಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಬಾಡಿಹೋಗುವ ಮಾತಿಲ್ಲ. ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡುವುದು ಎಂದೂ ಬಿಡಬಾರದು. ವಿಷಯವೈತರಿಣಿ ನದಿಯು

ಉಪಸಾಗರವಾಗಿದೆ ಅದನ್ನು ನೀವು ಯೋಗಬಲದಿಂದ ಪಾರು ಮಾಡುತ್ತೀರಿ. ವಿಷಯಸಾಗರದಿಂದ ಪಾರಾಗಿ ಕ್ಷೀರಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಹೊರಟುಹೋಗುತ್ತೀರಿ. ವಿಷ್ಣುವಿನ ರಾಜ್ಯವು ಕ್ಷೀರಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಇದೆ ಅರ್ಥಾತ್ ಅಲ್ಲಿ ತುಪ್ಪದ ನದಿಗಳು ಹರಿಯುತ್ತವೆ. ಇಲ್ಲಂತೂ ಸೀಮೆಎಣ್ಣೆ, ರಕ್ತದ ನದಿಗಳು ಹರಿಯುತ್ತವೆ.

ಮಕ್ಕಳು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ - ಶಿವತಂದೆಯ ಶ್ರೀಮತದಿಂದ ನಾವು ಶಿವಾಲಯದಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೇವೆ, ಅಲ್ಲಿ ನಾವು ಸದಾ ಸುಖಿಯಾಗಿರುತ್ತೇವೆ. ನೀವು ಸದಾ ಸುಖಿಯಾಗಿದ್ದೀರಿ ಆದರೆ ಮಾಯೆಯು ದುಃಖಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದೆ. ಗೃಹಸ್ಥ ವ್ಯವಹಾರ ಅಧರ್ಮಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲಿ ಗೃಹಸ್ಥ ವ್ಯವಹಾರವು ಧರ್ಮಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಈಗ ನಿಮ್ಮನ್ನು ತಂದೆಯು ಶ್ರೇಷ್ಠಾಚಾರಿ, ದೈವೀ ಗೃಹಸ್ಥ ಧರ್ಮದವರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಮೊಟ್ಟಮೊದಲು ತಂದೆಯ ಪರಿಚಯವು ಮುಖ್ಯವಾಗಿದೆ. ನೀವು ತಂದೆಯ ಮಕ್ಕಳಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಸ್ವರ್ಗದ ಮಾಲೀಕರಾಗುತ್ತೀರಿ. ಇದಂತೂ ದುಃಖಧಾಮವಾಗಿದೆ. ನೀವು ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಮುಕ್ತಿಧಾಮದ ಮೂಲಕ ಹೋಗುತ್ತೀರಿ. ಆದ್ದರಿಂದ ಶಿವಪುರಿ ಮತ್ತು ವಿಷ್ಣುಪುರಿಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿ. ನೆನಪು ಮಾಡುತ್ತಾ-ಮಾಡುತ್ತಾ ಅಂತಮತಿ ಸೋ ಗತಿ ಆಗಿಬಿಡುವುದು. ಇದನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿ - ನಮ್ಮ 84 ಜನ್ಮಗಳು ಪೂರ್ಣ ಆಯಿತು ಪುನಃ ನಾಳೆ ನಾವು ಬಂದು ರಾಜ್ಯ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಹೃದಯದ ದರ್ಪಣದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಚೆಹರೆಯನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಇರಿ - ನನ್ನಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಅವಗುಣಗಳಿಲ್ಲವೆ. ಒಳ್ಳೆಯದು.

ಮಧುರಾತಿ ಮಧುರ ಅಗಲಿಹೋಗಿ ಮರಳಿ ಸಿಕ್ಕಿರುವಂತಹ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪ್ರೀತಿಯ ಮಾತಾ-ಪಿತ ಬಾಪ್ದಾದಾರವರ ನೆನಪು ಪ್ರೀತಿ ಹಾಗೂ ಸುಪ್ರಭಾತ. ಆತ್ಮೀಯ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಆತ್ಮೀಯ ತಂದೆಯ ನಮಸ್ತೆ.

ಧಾರಣೆಗಾಗಿ ಮುಖ್ಯಸಾರ:

1. ಯೋಗಬಲದಿಂದ ವಿಷಯ ವೈತರಣಿ ನದಿಯ ದೊಡ್ಡದಾದ ಉಪಸಾಗರವನ್ನು ಪಾರು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಉಲ್ಟಾ ಸಂಕಲ್ಪಗಳಲ್ಲಿ ಬೇಸರವಾಗಬಾರದು. ಶಕ್ತಿಶಾಲಿ ಆಗಿರಬೇಕಾಗಿದೆ.

2. ಪೂಜ್ಯನೀಯರಾಗಲು ತಂದೆಯ ಜೊತೆ ಭಾರತವನ್ನು ಕಿರೀಟಧಾರಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವ ಸೇವೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ.

ವರದಾನ: ಟ್ರಸ್ಟಿಯಾಗಿ ಲೌಕಿಕ ಜವಾಬ್ದಾರಿಗಳನ್ನು ನಿಭಾಯಿಸುತ್ತಾ ಅವಿಶ್ರಾಂತರಾಗಿರುವಂತಹ ಡಬಲ್ ಲೈಟ್ ಭವ.

ಲೌಕಿಕ ಜವಾಬ್ದಾರಿಗಳನ್ನು ನಿಭಾಯಿಸುತ್ತಾ ಸೇವೆಯ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನೂ ಸಹ ನಿಭಾಯಿಸುವುದರಿಂದ ಡಬಲ್ ಲಾಭ ಸಿಗುವುದು. ಡಬಲ್ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಇದ್ದಾಗ ಡಬಲ್ ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಸಿಗುವುದು. ಆದರೆ ಡಬಲ್ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಇದ್ದರೂ ಸಹ ಡಬಲ್ ಲೈಟ್ ಆಗಿರಬೇಕಾದರೆ ಸ್ವಯಂ ಅನ್ನು ಟ್ರಸ್ಟಿ ಎಂದು ತಿಳಿದು ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ನಿಭಾಯಿಸಿದಾಗ ಸುಸ್ತಿನ ಅನುಭವವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾರು ತಮ್ಮನ್ನು ಗೃಹಸ್ಥಿ ನಮ್ಮ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಎಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ ಅವರಿಗೆ ಹೊರೆಯ ಅನುಭವವಾಗುವುದು. ನನ್ನದು ಏನೂ ಇಲ್ಲ ಎಂದಮೇಲೆ ಹೊರೆ ಎಲ್ಲಿಯ ಮಾತು.

ಸ್ಲೋಗನ್: ಸದಾ ಜ್ಞಾನ ಸೂರ್ಯನ ಸಮ್ಮುಖದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಭಾಗ್ಯರೂಪಿ ನೆರಳು ನಿಮ್ಮ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿರುವುದು.